

med kollegerne i Enhedslisten, SF og Det Radikale Venstre? Kan vi få et bud på det, enten i form af en procentsats eller i milliarder kroner og øre?

Kl. 10.45

(Kort bemærkning).

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg må konstatere, at Det Konservative Folkeparti synes, at den arbejdsmarkedsindsats, der er gjort fra regeringen, er helt fantastisk. Man må så undre sig over, hvorfor disse daglige krav om skattenedsættelser kommer hele tiden. Det må jo også være begrundet i, at man ikke er tilfreds med, at arbejdsmarkedsindsatsen ikke har været bedre i en tid med så voldsom vækst, som vi har i det danske samfund.

Det Konservative Folkeparti vil så vælge skattelettelser. Vi vælger andre veje til at få mennesker i arbejde. Der er vi så forskellige.

Hvad angår kommunerne, ønsker vi, at væksten i den offentlige sektor skal følge med den vækst, vi i øvrigt har i samfundet. Det er ganske enkelt, og det betyder, at vi i modsætning til regeringen, som har haft en vækst på 1,3 pct. i gennemsnit fra 2001 til 2007, vil op på en vækst, der følger væksten i samfundet i øvrigt. I perioden 1996-2001 var væksten på 2,3 pct. Det gennemhuller jo også fuldstændig de tal, som ordføreren, hr. Troels Lund Poulsen, har været her på talerstolen med, hvor han ti gange måtte nævne sine 33 mia. kr.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Pia Christmas-Møller for sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Hvem der er bedst til at føre aktiv arbejdsmarkeds politik, som bringer mennesker, der gerne vil og kan, ind på arbejdsmarkedet, tror jeg virkeligheden dokumenterer. Da Socialdemokratiet sammen med Det Radikale Venstre havde regeringsmagten i 1998, mente man ikke, man kunne komme længere ned, end hvad der svarede til hundrede nogle og firs tusind fuldtidsledige. Så lavede man en opbremsning af økonomien.

Den borgerlige regering har bragt ledigheden væsentlig længere ned, langt under den strukturelle ledighed, som socialdemokratiske finansministre og beskæftigelsesministre dækkede sig under var umulig at komme ned under. Så taler deres eget tydelige sprog.

Jeg vil gerne vide: Hvad er det, der gemmer sig i forslaget til vedtagelse? Nu skal væksten følge, hvad der i øvrigt gælder resten af samfundet. Jamen i den borgerlige regerings tid har der jo været en højere vækst ude i kommunerne, end der har været på det statslige område. Jeg vil gerne høre, præcis hvor mange milliarder det er, der skal tilføres kommunerne og regionerne ud over det, som de beder om, som de forhandler sig frem til ved frivillige aftaler med regeringen. Og hvad får det af konsekvenser for Socialdemokratiets holdning til skattestoppet? Skal skattestoppet fjernes? Har fru Lotte Bundsgaard ret i, at det alene er taktisk begrundet, når Socialdemokratiet siger, at man støtter skattestoppet?

(Kort bemærkning).

Helle Thorning-Schmidt (S):

Skattestoppet skal bevares. Det, der er problemet i dansk økonomi og velfærd, er jo sådan set ikke, at danskerne betaler for lidt i skat. Nej, det, der er problemet, er, at VKO-flertallet har holdt kommunerne i så stram en økonomisk spændetroje, at de ikke har kunnet bruge det fornødne på den velfærd, som danskerne med rette forventer.

Danskerne ønsker ikke lukkedage. De ønsker genoptræning, så de kan komme på arbejde igen. De ønsker at få en kræftbehandling, så de rent faktisk kan overleve. Det er ganske enkle krav, som danskerne har.

Det Konservative Folkeparti har nu sagt tydeligt, at de ikke ønsker at prioritere den velfærd. De ønsker i stedet at bruge det råderum, vi har, til skattelettelser. Man er åbenbart tilfreds med, hvordan situationen er i samfundet i dagens Danmark.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil bruge lejligheden til at kvittere for en tale, som i en række af hovedstrækkene flugter med, hvad SF gerne vil, og jeg vil også sige, at jeg ikke synes, det er et problem. Det synes jeg tværtimod er en fordel.

Det er jo sådan, at partierne laver alliancer ud fra værdifællesskaber. Beskæftigelsesministeren har jo tidligere peget på, at Venstre og Dansk Folkeparti har et næsten ubrydelig stærkt fællesskab. Det er jo klart, at man formentlig er glad for det stærke fællesskab i begge partier.

Modsat er det jo sådan, at et parti som Socialdemokratiet og SF på lange stræk deler opfattel-